

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Перник, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петя Й. Котева

при участието на секретаря Даниела Бл. Иванова
като разгледа докладваното от Петя Й. Котева Административно наказателно дело № 20241720200059 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалван е Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 6162261 на ОД на МВР Перник, с който на Л. М. Г., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв (сто лева) на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушаване на чл. 21, ал.1 от същия закон, установено и заснето на 13.07.2022г. в 15:31 часа, в с. Драгичево, общ. Перник, ПП I-1 (Е79) км.286+300, паркинг Бостваст с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 1174 d0, като нарушението е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4967572.

Санкционираното лице Л. М. Г. излага в жалбата съображения за незаконосъобразност на издадения ЕФ и моли за неговата отмяна. Счита, че е настъпила погасителна давност по чл. 34, ал.1 от ЗАНН за реализиране на административнонаказателната му отговорност. Твърди, че наказващият орган не е доказал мястото на извършване на нарушението и разположението на автоматизираното техническо средство. Счита, че при ползването на последното са нарушени установените правила в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, издадена от министъра на вътрешните работи (Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.), което е довело до съществени нарушения на процесуалния закон.

Жалбоподателят Л. М. Г.-редовно призован не участва лично или със свой пълномощник в съдебно заседание. По делото е депозирал становище с рег. № 3863 от 21.02.2024г., в което излага допълнителни съображения за отмяна на оспорения ЕФ. Претендира за присъждане на разноски за осъществена безплатна правна помощ, като прилага съответен договор.

Административнонаказващия орган ОД на МВР Перник – редовно призован, не изпраща представител за участие в съдебното производство. В съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда, при условията на евентуалност, е направено искане за редуциране на претендираните разноски за адвокатско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност, с оглед фактическата и правна сложност на делото.

По допустимостта:

ЕФ е обжалван в законоустановения срок. Същият е връчен на 11.12.2023г. лично на жалбоподателя, което се установява от разписката, която е приложената по административнонаказателната преписка. Жалбата против него е подадена по електронен път с КЕП на 24.12.2023г. до компетентния съд чрез ОД на МВР Перник, според направената разпечатка на хартиен носител на полученото електронно писмо с видима дата на изпращане и ясна индикация за какво се отнася. Обжалването е направено от активно легитимирано лице, поради което жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна:

На 13.07.2022г. в 15:31 часа на ПП I-1, в участъка на км 286+300, паркинг Бостваст, намиращ се в рамките на с. Драгичево, общ. Перник, преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средство с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“ с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 11743d0 заснело лек автомобил „Рено Меган“ с рег. № ***** със скорост от 71 км/ч при общо ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч.

След преустановяване на извършвания контрол на скоростния режим на движещите се МПС на посоченото място полицейският служител Р.А. изготвил протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., който бил регистриран на 15.07.2022г. с № 1158р-6461. В същия било удостоверено използването на споменатото автоматизирано техническо средство на процесната дата и в посоченото населено място, периода от време, през който същото е работело, обстоятелството, че и в двете посоки на движение са били контролирани моторните превозни средства, при стационарен режим на измерване, както и общото ограничение на скоростта от 50 км/ч.

При направена справка в централна база данни по регистрация на пътни превозни средства било установено, че цитираният автомобил, чиято

скорост на движение е отчетена, е собственост на Л. М. Г., ЕГН *****. В отсъствие на жалбоподателя, съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е издаден срещу него процесния ЕФ, с който за нарушаване на чл.21, ал.1 от ЗДвП му е наложено на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 100.00 лв, предвид посочената при описание на нарушението установена скорост на движение - 68 км/ч, т.е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение било прието, че е с 18 км/ч, както и че същото е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4967572. Жалбоподателят не се възползвал от правото си на възражения по чл.189, ал.5 и ал.6 от ЗДвП, а обжалвал фиша с процесната жалба пред съда.

От правна страна:

Приложената справка от централна база данни по регистрация на пътни превозни средства доказва, че Л. М. Г., ЕГН ***** е легитимен собственик на лек автомобил „Рено Меган“ с рег. № *****, с който е извършено вмененото нарушение, като същата кореспондира и с вещественото доказателствено средство - разпечатка от показанията на автоматизираната система, а именно снимка № 11743D0/0485725 от 13.07.2022г., документираща именно индивидуализирания автомобил. Предвид на тези доказателства съдът прие за безспорно доказано, че жалбоподателят е субект на извършеното нарушение по силата на чл. 188, ал.1, пр.1-во от ЗДвП, тъй като към датата на нарушението е легитимен собственик на превозното средство, с което нарушението е извършено.

Не е спорно, че за използването на системата за видеоконтрол на процесното място е изготвен приложения по административнонаказателната преписка протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. От неговото съдържание се установява, освен мястото на което е бил извършван контрола, времевия отрязък през който системата е работила, но и режимът на измерване, който е бил стационарен, както и че посоката на задействане на АТТС е била в двете посоки. Несъмнено измервателният уред е бил насочен в посока към гр. Перник (предвид приложената по административнонаказателната преписка негова снимка и самото местонахождение на паркинг Бостваст, който е разположен от страна на пътната лента с посока към гр. София), което обстоятелство изрично е вписано и при описание на нарушението в процесния ЕФ.

Неоснователни са наведените съждения в становището от жалбоподателя, което е депозираното непосредствено преди съдебното заседание на 21.02.2024г., за необходимостта в протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. да се впише разстоянието между АТСС и пътен знак Д11 за населеното място с.Драгичево, тъй като забраната за движение със скорост различна от означената в чл.21, ал.1 от ЗДвП се въвежда с пътен знак В26. В случая не се установи наличието на пътен знак В26, който да променя общо валидната за населено място такава от 50 км/ч

по силата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, поради което и не е налице необходимост от изрично посочване на разстоянието на което се намира контролирания участък от пътен знак Д11.

От приетите като писмени доказателства писмо от Областно пътно управление Перник рег. № 11-00-26 от 30.01.2024г. и приложена към него схема на организация на движението става ясно, пътен знак Д11 се намира на 1097 метра преди км 286+300 в посока към гр. Перник, а пътен знак Д12 – на 937 метра след точи участък в посока към гр. София, т.е. автомобилът на жалбоподателя в момент на заснемането на нарушението е бил в населеното място с. Драгичево, тъй като от вещественото доказателствено средство - снимка № 11743D0/0485725 от 13.07.2022г. е видно, че е бил заснет, когато е бил на 75 метра преди техническото средство.

В протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. са вписани обстоятелствата, въз основа на които е прието, че разрешената скорост на движение е 50 км/ч, като длъжностното лице е положило подпис, с което е удостоверило настройването на АТСС съгласно изискванията за обслужване на производителя и съобразно нормативните предписания. В този документ е посочено, че споменатото техническо средство е работело в интервала от 13:50 часа до 16:00 часа, поради което и не се споделя тезата на жалбоподателя, че не отразяването на номерата на първото и на последното статично изображение създава предпоставки за манипулации, тъй като часа на заснемане, отразен автоматично в създаденото изображение (15:31 часа) попада във времеви обхват на извършвания скоростен контрол.

С оглед възражението свързано с изготвената дигитална снимка на АТСС следва да се посочи, че действително снимката, удостоверяваща разполагането на АТСС няма дата. Нейното изготвяне, обаче, е изрично отбелязано в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г., удостоверяващ използването на АТСС именно на процесната дата, на посочените в ЕФ време и място, което е удостоверено с подписа на съответното длъжностно лице. По този начин в достатъчна степен е доказана връзката между представената дигитална снимка и конкретното разполагане и използване на АТСС. Едновременно с това следва изрично да се посочи, че самият законодател не е поставил изискване за наличие на дата на снимковия материал, доказващ разполагането на АТСС, доколкото това обстоятелство се установява от отбелязванията в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г.

Отразените в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. данни следва да се приемат за доказани, тъй като това е официален удостоверителен документ, който е съставен от длъжностно лице, в кръга на службата му. Същият е изпълнен ръкописно и съдържа данни за физическото лице, което е попълнило отразените в него факти, като е вписало на определеното място, името и фамилията си и е положило своя подпис. Същевременно с оглед кредитираната по делото като писмено доказателство

Заповед № 313з-310 от 14.02.2020г. на директора на ОД на МВР Перник не е спорно, че полицейският служител Р.А. е преминал обучение за работа със стационарната преносима система за контрол на скоростта, с която е извършено заснемането, поради което и не може да се постави под съмнение осъществения от него контрол по отношение на установеното нарушение именно съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства.

Процесното нарушение е установено чрез мобилно автоматизирано техническо средство по смисъла на §6, т.65, б.,б” от ДР на ЗДвП, което е било временно разположено на пътния участък. Приложеното Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от 07.09.2017г., издадено от Български институт по метрология удостоверява, че преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 е одобрен тип средство за измерване. Освен това е приложен протокол № 03-СГ-ИСИС от 11.02.2022г. за, удостоверяващи, че техническото средство е отговаряло на съответните технически изисквания на одобрения тип. Следователно са налице достатъчно доказателства относно типа на автоматизираната техническа система и нейната техническа годност, което води до извод, че контролният орган е изпълнил в цялост изискванията на чл.4, ал.2 и ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., поради което са голословни наведените в тази насока възражения в жалбата.

Приобщеният снимков материал от записа, извършен с автоматизираното техническо средство удостоверява с необходимата достоверност, че отразените в съдържанието на ЕФ обстоятелства съответстват на действителното положение, интерпретирани са обективно и са оценени правилно, в съответствие с материалния закон. Съгласно чл.189, ал.15 от ЗДвП снимковия материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно вещественно доказателствено средство в административнонаказателния процес, поради което и посочената в статичното изображение - снимка № 11743D0/0485725, скорост от 71 км/ч, с която се е движел автомобилът на жалбоподателя към момента на констатиране на нарушението, е точно измерената от автоматизираното техническо средство, като заснетия лек автомобил с ясно видим рег. № *****.

В ЕФ коректно е приспаднал в полза на нарушителя толеранса от допустимата техническа грешка при измерването на скоростта, като същата е редуцирана на 68 км/ч, като е конкретизирана и разликата между засечената и разрешената скорост - 18 км/ч. Следва да се отбележи, че в ЕФ изрично е посочено, че в него е отбелязана не измерената скорост, а установена стойност на скоростта, поради което и не е налице несъответствие или неяснота при определянето на наказуемата скорост, поради което и липсата на изрично отбелязване дали е приспаднал или не този толеранс, не съставлява

нарушение на процесуалните правила, доколкото не ограничава правото на защита на санкционираното лице.

Несъстоятелно е и оплакването, че не е установено, че посочените географски координати със съответни означения в градуси в приложеното снимково изображение, заснето на 13.07.2022г. в 15:31 часа, съответстват на възприетото в ЕФ текстово местоположение. Тук следва да се посочи, че АТСС автоматично фиксира допуснати нарушения за скорост, като всяко едно се документира с поредица от снимки, позволяващи еднозначно определяне на номера, марката и модела на заснетото МПС. Системата сама възпроизвежда географските координати на отпечатаните снимкови изображения, като те заедно с възпроизведеното описание на локацията дават пълна и точна информация за участъка от пътя, в който е констатирано превишението на скоростта, който съвпада с посочения в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г.

В ЕФ е посочена нарушената разпоредба – чл. 21, ал.1 от ЗДвП, предвид доказателствата, съдържащи се в административнонаказателната преписка, за разположението на системата за видеонаблюдение в рамките на населеното място с. Драгичево, общ. Перник, където е важало общото ограничение на скоростта от 50 км/ч, което изрично е вписано както във фиша, така и в изготвения протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г. Това обстоятелство категорично се доказва и от приобщеното към доказателствения материал по делото писмо изх. № 11-00-26 от 30.01.2023г. на Областно пътно управление Перник.

Съдът отбелязва, че възможността за упражняване на съдебен контрол за спазване на преклузивните срокове по чл.11 от ЗАНН, препраща към уредбата относно погасяването на наказателното производство по давност в Наказателния кодекс (НК) не е преклудирана от липсата на дата на издаване на ЕФ, тъй като меродавна за тях е датата на установяване на нарушението чрез неговото заснемане и запаметяване в системата, респ. предприемането на съответните действия по неговото издаване и връчване. Ето защо и не е основателно несъгласието на жалбоподателя, че неозначена дата на издаване на ЕФ засяга възможността за изчисляване на надлежните давностни срокове.

Несподеляемо е и направеното възражение относно неспазване на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, тъй като същите касаят съставянето на акт за установяване на административно нарушение и издаването на наказателно постановление и са неприложими при санкционирането на нарушения по реда на облекчената процедура по чл. 189, ал.4 от ЗДвП. В този ред на мисли съдът следва да посочи, че в чл. 11 от ЗАНН е предвидено субсидиарно прилагане на общата част на НК относно обстоятелствата, изключващи отговорността, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. В този смисъл е и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015г. по тълкувателно дело № 1/2014г. на ВКС и ВАС, че нормата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК,

т.е. към разпоредбите на чл. 80, ал.1, т.5 от НК, касаеща обикновената давност от три години и тази на чл. 81, ал.3, вр. чл. 80, ал.1, т.5 от НК, касаеща абсолютната давност от четири години и шест месеца. В конкретния случай деянието е извършено на 13.07.2022г., поради което и срокът за административнонаказателно преследване не е изтекъл.

По вида и размера на наказанието:

Жалбоподателя е наказан на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4 от ЗДвП. В последната е визирано, че когато нарушението по предходните ал.1 - 3 е повторно, наказанието за съответното нарушение е глоба в двоен размер. В конкретния случай наказващият орган не е обвързал приложената от него административнонаказателна разпоредба на чл. 182, ал.4 от ЗДвП със съответната конкретна хипотеза от ал.1-3 на чл. 182 от ЗДвП, но направеното в ЕФ описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено – превишаване на скоростта в населено място и конкретната превишена стойност от 18 км/ч, категорично и по несъмнен начин установяват, че жалбоподателят е наказан за повторно извършено нарушение по чл. 182, ал.1, т.2 от ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда за превишаване от 11 до 20км/ч налагане на глоба от 50.00 лв., която е съответстваща на наложената с процесния фиш глоба от 100.00лв, тъй като се явява двойния размер на глобата, предвидена в чл. 182, ал.1, т.2 от ЗДвП. В този смисъл съдът намира, че липсата на привръзка с посочената норма не е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, в каквато насока е константната практика на Административен съд Перник.

Не е спорно, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана и той е санкциониран за нарушение, извършено при условията на повторност. По смисъла на §6, т.33 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП „повторно” е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал.2 – в двегодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Безспорно, за да е налице посочения състав на това нарушение, следва задължително да има влязло в сила наказателно постановление и да не е изминал срок по-дълъг от посочения в § 6, т.33 от ДР на ЗДвП. При описание на процесното нарушение наказващият орган е посочил, че ЕФ К/4967572 обуславя извършването на процесното нарушение в условията на повторност.

В приложената по административнонаказателната преписка разпечатка на процесния фиш е направено вписване, че същият е влязъл в сила на 10.03.2022г. (в справка за извършени предходни нарушения на правилата за движение от страна на жалбоподателя като водач на моторно превозно средство е отбелязано, че е връчен на 23.02.2022г.), с което е доказан квалифициращия признак „повторност” по смисъла на § 6, т.33 от ДР на ЗДвП.

Предвид изложените съображения съдът намира, че при издаването на обжалвания ЕФ не е допуснато съществено нарушение на процесуалния и материалния закон, поради което прие, че е законосъобразен, което води до неговото потвърждаване.

По разноските:

С оглед изхода на делото и по силата на чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, право на присъждане на разноски в настоящето производство има АНО, който не е своевременно поискал присъждане на такива, поради което съдът не следва служебно по силата на чл.63д, ал.4 от ЗАНН да се произнася този въпрос.

За пълнота на решението настоящият състав намира, че следва да изрази позицията си във връзка с представеното по делото от жалбоподателя пълномощно. От съдържанието на последното е видно, че пълномощник на жалбоподателя Л. М. Г. е адв. Л. М. Г. от БАК, като в документа е посочено, че правната помощ се предоставя на основание чл. 38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата (ЗА). Съгласно тази разпоредба адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на роднини, близки или на друг юрист. Обединяващото между трите категории лица е, че те са все физически, притежаващи съответното качество на връзка с адвоката. В конкретния случай жалбоподателят е упълномощил сам себе си, поради което и от упълномощаването не е създадено правоотношение между упълномощител и пълномощник по повод оказване на правна защита и съдействие. Нелепо е посоченото в пълномощното основание на което е предоставена правната помощ – чл. 38, ал.1, т.3 от ЗА, след като адвоката и клиента са едно и също лице.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал.2, т.5, вр. ал.9 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К, № 6162261 на ОД на МВР Перник, с който на Л. М. Г., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв (сто лева) на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от Закона за движението по пътищата за нарушаване на чл. 21, ал.1 от същия закон, установено и заснето на 13.07.2022г. в 15:31 часа, в с. Драгичево, общ. Перник, ПП I-1 (Е79) км.286+300, паркинг Бостваст с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 1174 d0, като нарушението е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4967572.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Перник: _____